Nr. 119 Sibiiu, Joi 13/25 Octomvre 1883. *Anul XXXI*

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru **Sibiiu** pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru **monarchie** pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl
Pentru **străinătate** pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
administrațiunea tipografiei archidiecesane Sibiiu, strada Măcelarilor 47
Corespondențele sûnt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român", strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refusă. — Articulii nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rêndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumerațiune nouă
la
„Telegraful Român"

care apare de trei ori pe sĕptĕmână, deschidem pe trimestrul Octomvre-Decemvre al anului 1883, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedè în fruntea foaiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime sĕ fie scrise bine, ca sĕ se poată cetì.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfêrșesce cu ultima Septemvre 1883, a'și înnoì din vreme abonamentul, pentru ca sĕ nu fie espeditura silită a sista, sau a întârdia cu espedarea foiei*).

Editura „Telegrafului Român" în Sibiiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fâșii de adresă dela abonamentul ultim.

Ḍiarele din Cluj și clubul românesc din loc.

I.

(C.) Ḍiarele din Cluj, fără diferință de partidă, din ansa cuvêntărei, care a ținut'o dl P. Cosma în numele acelor membri ai representanței comitatului, cari aparțin clubului românesc din comitat, cu ocasiunea instalărei noului comite suprem, au pornit într'un mod înverșunat a ataca pe români, ca pe inimici ai statului și rĕi patrioți, ba oposiționalul „Ellenzék" în Nrul 235, dela 13 Octomvre a. c. deși dl Cosma presentase pe români ca pe oposiționali, s'a dimis și la personalități într'un articul de fond intitulat „Kozma Pártén", de și celea ce conține cuvêntarea dlui Cosma nu sûnt un program nou, nu sûnt inveniiunile dsale, ci sûnt minimul, ce poate pretinde un român în patria noastră, fie el chiar mameluc.

Ca toți cei ce n'au argumente plausibile contra argumentelor, numitele ḍiare se folosesc numai de invective generali, și de denunciațiuni, ear preste cestiunile cele ponderoase trec fără apreciări serioase, folosindu-se de frasa tocită: ca sĕ aducem casuri concrete.

Dacă ai avè cui vorbì, și dacă am fi dedați a vedè că relele descoperite se vindecă din partea celor ce le pot și ar trebuì sĕ le vindece, atunci ar merita sĕ fondăm un jurnal de ḍi cu numele „Casuri concrete" și cutezăm a afirma, că jurnal mai ușor de redactat, cu material mai abundant, și cu atâția corespondenți n'ar mai esista, dar astăḍi mai mult a face decât s'a făcut și se face mereu în astă privință, ar fi pĕcat de negreală și de papir. Sûntem sătui a bate toaca la urechile surdului.

Mai mult s'au indignat amintitele jurnale de acel regret accidental, dar just, că românii n'au auḍit cuvêntul de întroducere și în limba lor maternă.

Aceasta după dênșii ar fi un *crimen laesae nationis politicae.*

Ei bine! dacă aceasta este crimă, apoi dl comite suprem a comis-o în limba nemțească, — dar grăbim a accentua din capul locului, că după noi nu este crimă, ci este virtute a ține cont de limbile usitate în municipiu.

Trebue sĕ scie cei cu urechi nervoase pentru alte limbi, că în comitatul nostru limba română este limbă protocolară, în care se refereză și vorbesce în adunările generale pe basa legii, fără ca sĕ se fi ivit până ací măcar un cas, în care s'ar fi vătĕmat timpanele urechilor vre-unui ascultătoriu.

Trebue sĕ scie că toți oficialii municipali și toți membrii adunărei generale pricep limba românească.

Trebue sĕ scie, că însu-și dl comite suprem vorbesce bine, cetesce și scrie românesce.

În fine, trebue sĕ scie, că dl comite suprem și-a cetit cuvêntul de întroducereântâiu în limba statului ca sĕ satisfacă legii, apoi, precum s'a esprimat însu-și, în limba germană ca sĕ-l priceapă cei ce nu pricep limba statului.

Ce era deci pentru dênsul mai natural? decât sĕ l ceteascâ și în limba română, ca sĕ l priceapă și românii de față, ceea ce producea o impresiune foarte bună.

Las acum la apreciarea fie-cărui strein, chiar și la a șoviniștilor din Cluj, dacă n'au avut cuvênt românii presenți a se considera de ignorați din partea noului comite suprem, și dacă n'a fost la loc regretul, cărui-a i-a dat espresiune dl Cosma.

Eată unicul ghimpe, de care s'au simțit împunși șoviniștii din Cluj, deși nu era menit la adresa lor nici la a guvernului, ci numai la a dlui comite suprem; — dar apoi acele gravamine, cari s'au enarat pentru de a dovedì pentruce românii, în situațiunea actuală sûnt siliți a persevera în oposițiune? și cari erau adresate tuturor, dela cari atêrnă vindecarea lor, n'au fost material destul de demn pentru jurnaliștii din Cluj, ca sĕ mediteze asupra lor și sĕ le aprecieze sau sĕ le combată cu argumente serioase, ci cu un despreț suveran trec preste ele, tacsându-le de neadevĕruri tocite, gravamine fictive, în parte de acelea cari de opotrivă apasă pe toți civii statului, acuze de rea credință, cu cari mereu alarmăm lumea prin presă, în parlament, în municipii, fără ca spre dovadă sĕ ne provocăm la o lege vătĕmătoare, sau la casuri concrete.

Ce casuri concrete poate cere un jurnalist serios, și consciu chemărei sale dela românii din Ardeal, când ei se plâng că nu pot fi mulțămiți cu situațiunea actuală? când afirmă că a fost apĕsați în trecut, sûnt persecutați în present, și că nu dênșii poartă vina, dacă astăḍi sûnt înderĕtrul compatrioților lor?

Ei bine! este jurnalist la înălțimea chemărei sale acela, care nu-și cunoasce istoria patriei sale din trecut și din present?

O cunoasce acela, care poate trage la îndoială că românul a fost apĕsat seculi întregi în trecut? dacă cunoasce numai mĕsurile legislative, luate pentru eschiderea românilor dela toate drepturile politice și pentru îndobitocirea lor?

Făimoasa uniune a maghiarilor, secuilor și sașilor contra cui s'a făcut?

Constituțiunea Ardealului, unică în felul sĕu, basată pe 3 națiuni și 4 religiuni, din care românul a fost eschis și ca națiune și ca religiune, pe cine a apĕsat? pe cei cari erau îngrădiți cu ea, s'au pe cei cari numai așa puteau întra între barierele ei, dacă după națiunalitate se făceau maghiari secui sau sași, ear după religiune papiștași, calvini luterani s'au unitari? și cine erau aceștia, decât românii, marea maioritate a locuitorilor Transilvaniei?

Voiți legi? poftim a vĕ cetì Aprobatele și compilatele, unde spre rușinea voastră veți afla și de acele legi, prin cari se intreḍicea românului sĕ-și poarte copiii la scoală, sĕ poarte rufe de in, vestminte vênete etc.

Au apĕsat acestea de o potrivă pe toți cetățenii statului?

Nu! ci numai pe români, atât după literă cât și după modul aplicărei legii.

Voiți legi din present?

Angustimea coloanelor acestui ḍiariu nu ne permite a enumera multe, dar poftim câte-va:

Dacă uniunea, rectius fusiunea Ardealului cu țeara ungurească este faptă complinită, pentru ce nu s'a estins legea electorală din Ungaria și asupra Transilvaniei? pentru ce în art. 33. din 1874, s'au

FOIȚA.

Cristian Waldo
sau
CAILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.
(Tradus din franțozesce de E. B.)
(Urmare).

Cristian trebuì sĕ renunțe a căuta pe sibila cu atâta mai mult, că lumina felinarului străbătea atât de puțin ceața, încât abea vedeai locul, unde sĕ-ți pui picioarele. El ajută lui Olof a coborì sania cu grije până la țĕrmul lacului; acolo, băiatul îl întrebă dacă nu vrea sĕ meargă în sanie până la bostoella maiorului.

— Nu, nu, îi ḍise Cristian, eu am sĕ merg la Stollborg. Trebue sĕ o iau la dreapta, așa-i?

— Ba nu, respunse Olof, mergi drept înainte și numĕră trei sute de pași. Dacă vei face două mai mult, fără ca sĕ dai de stêncă, ai greșit.

— Și apoi, ce am sĕ fac?

— Uită-te încătrău merge ceața. Vêntul vine dela ameaḍă-ḍi și e aproape cald. Dacă trece ceața în stênga, dta ai sĕ dai în dreapta. Altcum, pe lac nu este periculos, ghiața e bună pretutindenea.

— Dar dta băiete, ai sĕ mergi singur?

— Până la bostoellă? Cum sĕ nu? Calul scie drumul și veḍi că n'are răbdare.

— Dară nu te vei duce astăḍi acasă?

— Ba da! Ceața n'are sĕ ție și apoi rĕsare luna. De oare ce este lună plină, veḍi drumul.

Cristian strînse tinerului danneman mâna, dându-i un taler și apoi ținêndu-se de informațiile primite el sosì la Stollborg fără a greșì calea și fără a întêlnì pe cineva.

XV.

Dl. Goefle era tocmai de față la pregătirea mesei sale a patra, serios ocupat a da o lecție de bună cuviință dlui Nils, care stând în picioare cu servietul subsuoară, nu arăta prea multă voință rea.

— Ei! vii dară, Cristiane! esclamă doctorul în drepturi, tocmai voiam sĕ beau cafeaua singur singurel! Am făcut-o însuși pentru noi amêndoi. Îți garantez, că e minunată și dta trebue sĕți încălḍești stomachul.

— Viu, viu, scumpe doctore, rĕspunse Cristian desbrăcêndu-și vesta spintecată și punêndu-se sĕ-și spele mânile pline de sânge.

— O! Dumneḍeule! replică dl Goefle, nu ești rănit? Sau ai sugrumat doară toți ursii din Sevenberg.

— Așa ceva, rĕspunse Cristian; însĕ eu cred, că este și sânge omenesc pe mânile mele. O! domnule Goefle, o istorie întreagă!

— Ești palid! esclamă advocatul: ți s'a întêmplat ceva mai serios decât vênatul... O gâlceavă... o nenorocire?.., Vorbesce iute... Dta îmi strici apetitul.

— Nu mi s'a întêmplat nimica, ce ar avè resultatul acesta pentru dta. Mânâncă domnule Goefle, mânâncă. Eu am sĕ te însoțesc și o sĕ vorbesc franțozesce, ca sĕ nu...

— Da, da, rĕspunse dl Goefle, franțuzesce, ca sĕ n'audă urechile cele roșii a ștrengariului acestuia; eu ascult.

Până ce Cristian istorisea dlui Goefle cu de-amĕnuntul și cu precisiune aventurile, imaginațiunile, comentariile și emoțiunile sale, se auḍeau de departe sunete sgomotoase de fanfare. Dispariținea baronului se înscenase în pădure, ca și cum se înscenase de atâtea ori în saloanele sale. După ce ucise un cerb, se simțea în adevĕr incapabil a resista frigului și oboselei, cu deosebi nerăbdărei de a realisa afacerea, despre care îi scrisese Iohan. El se puse în sanie, sub pretecst că merge la alt loc, ḍicênd celoralalți vênători, sĕ nu se ocupe de el și sĕ continue vênatul după placul lor. Larrson și locotenentul veniseră și ei sĕ iea parte la vênătoarea aceasta; însĕ, conform prevederilor lor nu se găsise încă nici o urmă de urs, ci se puscară vr'o câți-va cerbi albi și o mulțime de iepuri mari.

www.digibuc.ro

luat mĕsuri speciali, cu cens mai mare pentru Transilvania cea sĕracă, decât pentru Ungaria cea bogată?

Unica această lege, croită deadreptul contra românilor, care îi reduce la nula pe toate terenele, şi acolo unde ei sûnt în preponderantă maioritate, este suficientă ca necurmat sĕ se plângă românii că sûnt persecutaţi, că sûnt trataţi ca eloţi.

Poftim legea despre arondarea comitatelor, prin care s'au desfiinţat municipiile românesci al Cetăţii de peatră, al Zarandului, al Nĕsăudului etc. şi cu privire numai la interesele maghiarilor, s'au arondat în mod nenatural toate municipiile astfeliu, ca maioritatea poporului sĕ fie dominată prin minoritate.

Legea, prin care s'a sistat inamovibilitatea judecătorilor pe 3 ani (art. 36, din 1875. §. 2.) numai, ca şi acei puţini judecători români, cari reuşiseră la organisarea judecătoriilor a fi denumiţi printre români, sĕ se poată risipì ca fărina orbului, prin Ungaria printre maghiari şi slovaci, pe unde sĕ nu se aleagă nimic nici din ei nici din familiile lor, ear în locul lor pr'intre români sĕ se pună maghiari, cari nu cunosc nici datinile, nici limba poporului, şi pentru că acela nu învaţă limba lor sĕ-l despreţuiască şi insulte.

Sĕ mai amintim şi de legea agrariă (Art. 45 din 1880.) carea într'o ţeară muntoasă ca Transilvania dela natură neaptă pentru comassare, face inevitabilă comasarea, dacă o cere măcar numai un proprietariu de 1 jugĕr, de o potrivă şi pe spesele celor ce nu o voiesc, ear în faptă culmineză comasarea într'aceea: că pămênturile cele mai bune şi în apropierea comunei vin în mâna proprietarilor mari, ear cele sterili, neglese şi îndepărtate, foaste ale proprietarilor mari, devin ale ţĕranilor, cari prin aceasta nu numai devin despoiaţi de moşiile lor, dar către pământul puţin şi rĕu ce-l capetă şi carĕ, ca sĕ producă ceva, reclamă considerabil capital de investiţiune, de care nu dispune ţeranul, către nesuportabilele sarcini publice, mai adaugându se şi inevitabilele spese de comasare, ear prin comasare devenind imposibilă prăsirea vitelor, unicul isvor din care 'şi provedea ţeranul necesităţile, bietul popor se încurcă în datorii, şi în urmă devine deposedat prin evrei şi prin proprietarii mari.

Contra facerei acestei legi numai românii au luptat la timpul sĕu.

Fie de ajuns aceste legi de o cam dată!

Revista politică.

Sibiiu, în 12 Octomvre.

Delegaţiunile se ocupă în momentele de faţă cu constituirea şi primirea rapoartelor dela ministrii comuni. După cum s'a anunţat deja lucrările lor vor curge în linisce şi cu mare repedĕciune.

În 12 a l. c. delegaţiunea ungară a ţinut conferenţă şi a candidat de president pe Cardinalul Haynald, vice-preşedinte pre Ludovic Tisza, şi notari pre Bela Cziráky, Hegedüs şi Berzeviczy. S'au delegat membrii diverselor comisiuni şi s'a candidat de curator Br. Wodianer.

Presidentul ministru Depretis s'a reîntors la Roma, unde se vor întrunì în curênd şi camerile. Terminul pentru întrunire e ḑiua de 22 Noemvre.

Despre întrarea în cabinetul Brătianu a domnului Maiorescu şi Carp se ocupă ḑiariul „Pester Lloyd“ în corespondenţă datată din Bucuresci. După informaţiunile numitului ḑiariu remaniarea cabinetului se va amâna, până ce va trece prin cameră afacerea cu politica esternă, respective întrarea României în alianţa germano-austro-ungară, şi aceasta spre a-i fi asigurată guvernului actual maioritatea în cameră.

Trimisul Porţei Mukhtar Paşa a sosit la Bucuresci. Despre conferenţele sale în Viena cetim în „Neue freie Presse“ următoarele:

Muşirul turcesc, care s'a dus eri de aici, primì dela Sultan ordinul, sĕ se pună în contact cu factorii de influinţă dela curţile din Viena şi Berlin, şi aceasta tocmai pe timpul, când se întêmplă intrevenirea dela Copenhaga. Pasul acesta, căruia au mai premers altele de feliul acesta, documentează din destul intenţiunea Sultanului de a-şi manifesta încrederea faţă cu alianţa de pace a puterilor din Europa. Negoţiările lui Mukhtar Paşa avute în Viena şi Berlin, n'aveau de scop întrarea porţei în alianţa austro-ungară germană. După informaţiunile noastre Mukthar Paşa a accentuat cu toată tăria necesitatea spriginului moral şi diplomatic, la care e avisată Turcia în interesul susţinerei păcei în Europa, pentru care va conlucra şi ea. S'a plâns şi asupra împregiurărei, că pe când faţă cu celelalte state, cărora le impune contractul din Berlin sarcini, se arată oamenii foarte prevenitori, pe Turcia o silesc în continuu la împlinirea acelora. S'a provocat şi la situaţia din Armenia şi Egipt cerênd spriginul statelor din continentul european la casul, când vor face Turciei pretensiuni, cari vor trebuì sĕ se finească cu slăbirea şi mai departe a imperiului. Această declaraţiune a trimisului turcesc a provocat o pertractare a tuturor intereselor dintre Austria şi Turcia, şi ministrul de esterne a ţinut cu Mukhtar lungi conferenţe, cari s'au terminat Sâmbătă şi la cari a fost chemat în mai multe rênduri şi fostul representant al Turciei la Petropolea, Rustem Paşa. Mukhtar Paşa a părăsit Viena foarte îndestulat cu resultatul misiunei sale, şi crede, că ele vor deschide calea referinţelor amicale şi durabile între Constantinopole şi Viena.

În Paris monarchiştii s'au pus în mişcare. În ḑilele acestea au apărut o broşură intitulată „Nici biruitoriu, nici învins,“ în care se oglindează voinţa contelui de Paris, şi care se atribue conducĕtoriului partidei royalistice. Essenţa acestei broşure după o telegramă a ḑiariului „Neue freie Presse“ e următoarea: După ce se descriu rapoartele dintre partidele actuale, se face provocare la legitimişti, în care se spune că ei cu privre la noul rege nu mai au nici un drept, fiind acum Orleanii şi liberalii singuri îndreptăţiţi la acest titlu. Bonapartiştii nu trebue sĕ uite, că prin moartea principelui împărătesc, s'a arătat mâna lui Dumneḑeu. Se aşteaptă un regim creştinesc, adevĕrata libertate, şi o putere cu autoritate, şi aceasta corespunde regimului monarchistic. Sĕ se întoarcă acuma Bonapartiştii în inima lor, căci regele este souveranul lor. Asemenea şi republicanii cari sau luptat pentru libertate, părăsind mesteşugirea oamenilor de sectă, spre a nu fi schimbaţi cu omorîtorii libertăţii, nici ei sĕ nu uite, că regatul — în noua sa fasă, va fi cea mai bună dintre toate republicele. „Roy“ a ḑis, că el vrea sĕ fie regele tuturor, el pretinde numai dreptate şi talent. Contele de Paris nu poate avè altă programă; el va întrunì împregiurul sĕu pre toţi, cari au lucrat şi vor lucra pentru Francia, le va respecta drepturile şi interesele lor. Acestora va urma programa. Mai departe: Sûntem siguri, că principii 'şi vor face detorinţa lor faţă cu patria. Numai cât sĕ nu şi-o uite şi Francia pe a sa faţă cu ei. Neunirea între rege şi popor este isvorul conflictului civil şi al nefericirei naţionale. Această neînţelegere, care omoară, trebue delăturată şi înlocuită prin unitatea autorităţei respectate şi a libertăţei practicate. Spre acest scop nisuim noi. Contele de Paris aparţine Franciei şi timpului sĕu, el iubesce şi stimează Francia, însĕ nu-i se octroează. Cu toate acestea el este souveranul Franciei şi legitimul representant al principiului monarchistic. Cunoasce datorinţele, cari purced din aceasta, şi şi-le va scì împlinì, îndată ce patria 'şi va căuta fericirea în re'ntoarcerea acestui principiu.

Contele e gata a primì asupra-şi marea misiune, a delătura neînţelegerea, care ne prăpădesce, şi a aduce în consonanţă binefacerile monarchiei ereditare cu immunitatea societăţii moderne.

Împĕratul Germaniei s'a reîntors sănătos dela Baden Baden la Berlin. Principele şi principesa de Baden l'au petrecut până la Karlsruhe.

Diferenţele dintre Francia şi Spania escate din incidentul demonstraţiunilor contra regelui Alfonso se vor complana definitiv în timpul cel mai scurt.

Corespondenţe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Deva, în 20 Octomvre 1883.*) Dle Redactor! Provocându-mĕ la „Tel. Rom.“ numĕrul 116/1883 te rog a primì în ḑiarul numit a domniei-tale, declaraţiunea mea următoare:

Pe lângă publicaţiunea decisului de acusă criminală, în contra domnilor Dr. Avram Tincu, advocat în Orăştiă, şi Ioan Papiu, protopop gr. or. în Deva, pentru delictul de agitaţiune în contra naţionalităţii maghiare (§. 172 pos. 2 a cod-pen: magh.) s'a făcut şi o amintire, ca comentariu, la decisul pomenit în privinţa persoanei mele, şi anume:

Cumcă decisul întreg de acusă ar fi fost basat pe fasiunea adecă mărturisirea mea; şi cumcă aceasta se poate vedè din însuşi tecstul decisului publicat.

Când se publică un decis de acuză, în cuprinsul sau tecstul sĕu deplin, adecă din vorbă în vorbă atunci un comentariu, o esplicatiune, sau deslusire pentru cetitorii pricepĕtori de lucru, adecă pentru juristi e de prisos şi fără lipsă.

Însĕ ḑiarele, precum e şi „Teglegraful Român“ nu sûnt numai pentru juristi menite, de cetit, ci şi pentru alţi laici, cari nu sûnt în stare, nu sûnt cualificaţi, de a pricepe un decis de acusă criminală din punct de vedere juridic. Astfel de oameni judecă apoi aşa, precum li se esplică, precum li se deslueşesce, şi precum li se comentează.

Vĕḑênd şi pricepênd eu, cumcă comentariul sau amintirea de mai sus citată e menită pentru publicul nepricepĕtoriu de lucru, cu scop de amăgire, seducere şi de a produce ura personală în contra mea: vreau sĕ arĕt aceasta, adecă cumcă nu pe fasiunea mea e basat decisul de acusă, care e foarte contus redactat.

Basa acusei neclare şi întunecoase, sau dubie, zace pe astfel de cuvinte, şi astfel de observaţiuni

*) Dăm loc acestei rectificări, ca sĕ nu se creadă nimenea agravat din lipsa neospitalităţii noastre. Red.

La apropierea ceţei oamenii cei precauţi se grăbiră a pleca la castel; însĕ o parte din junime şi toţi ţĕranii hăitaşi se întârḑiară coborînd colinele şi se opriră la poalele hogarului: Larrson îi sfătuì sĕ aştepte, până ce rĕsare luna, sau până ce aburii lacului vor fi împrăsciaţi de vêntul, ce premerge rĕsărirei lunei. Unii îşi aprinseră felinariul din sanie şi preferiră a pleca îndată; vre-o ḑece rĕmaseră. Ţĕranilor se distribuì vin-ars în abundanţă şi apoi ei se împrăsciară în toate părţile. Servitorii şi picherii sunară din coarnele lor, şi aprinseră un foc mare pe colină, lângă remăşiţele informe a statuei de zăpadă şi junimea strălucită, adunată în peşteră, la a cărei întrare se ridică o pirămidă de vênaturi îşi petrecea în conversaţiuni animate, cu istorisiri şi cu discusiuni asupra diferitelor episode a vĕnătoarei.

Naraţiunile maiorului însĕ erau astăḑi atât de interesante, încât se ascultară mai mult decât toate celelalte; în curênd tăcu toată lumea şi ascultă la vorbele sale. Între auḑitorii de ambele secse era Olga, Martina şi Margareta, căreia îi permisese mătuşa sa a rĕmânè pe hogar în societatea domnişoarei Potin şi a ficei preotului.

— Dar aşa, domnilor, ḑise Olga către maior şi către locotenent, dvoastră aţi făcut în secret esploatări periculoase şi ne promiteţi a ne arăta mâne, dovada dacă acceptăm o promenadă până la locuinţa d-voastre.

— Ḑi doveḑile! respunse maiorul: o piesă enormă, o ursoaică albie cu ochii albastri, un urs mărişor negru şi doi pui; pe aceştia vrem sĕ-i crescem, până vor fi mari şi apoi sĕ ne facem plăcerea a-i lăsa liberi şi a-i vêna.

Dară cine a ucis şi prins atâta urs? întrebă Martina Akerstrom, blonda încredinţată a locotenentului.

— Locotenentul a prins un puiu, rĕspunse maiorul cu un surîs espresiv, adresat amicului sĕu. Caporalul Duff şi eu am prins pe celălalt; ţĕranul care ne a condus, a rănit ursoaica cea mare şi a atacat ursul cel negru; însĕ fearăle aceste furioase l'ar fi rupt fără îndoială în bucăţi, dacă n'ar fi venit tocmai la timp un alt amic al nostru şi n'ar fi spintecat pântecele ursoaicei şi n'ar fi sdrobit cu o gloanţă capul ursului, ce era la o jumĕtate de policar lângă capul bietului ţĕran.

Se vede, că de s'ar fi istorisit focul puşcei lui Cristian a treia oară, distanţa între gloanţa sa şi capul dannemanului, n'ar mai fi fost tacsabilă. De bună seamă, maiorul nu voia sĕ mintă; locotenentul însĕ bătu cu pumnul pe masă jurând, că, dacă maiorul esagerează, este în mai mult şi nu în mai puţin putea-s'ar înşela scumpul sĕu Osmund?

— Fi-va cum va fi, ḑise Margareta, ucigaşul monstrilor, de care ne aţi vorbit, are mult curagiu şi presenţă de spirit, precum se vede; şi eu cu plăcere i aşi face sincerul meu compliment. Păstrează el anonimitatea din esces de modestie sau nu este aici?

— El nu este aici, rĕspunse maiorul.

— Adevĕrat? replică Martina Akerstrom privind naiv spre încredinţatul ei.

— Prea adevĕrat, rĕspunse grosul june, oftând nu mai puţin sincer.

— Dară a cerut el, replică Margareta sĕ fie numele sĕu un secret pentru noi?

— Noi n'am fi consimţit a-i promite aşa ceva, rĕspunse maiorul, noi îl prea iubim, ca sĕ-i fi acordat una ca aceasta; însĕ, când păstreḑi un mic secret, ce, din norocire, deşteaptă curiositatea damelor, te faci interesant şi noi nu spunem nimic, aşa-i locotenente, până ce damele nu-şi dau osteneala a gîcì numele eroului nostru?

— Doară dl Stangstadius! ḑise riḑênd domnişoara Potin.

— Nu, rĕspunse cineva, profesorul a fost la vênătoarea noastră şi el a plecat împreună cu baronul de Waldemora.

www.digibuc.ro

făcute de acusatul Dr. Tincu, cari — prin enararea unor întêmplări acomodate spre iritaţiunea români nilor în contra naţionalităţii maghiare — au produs agitaţiune.

Fasiunea sau mărturisirea mea nu cuprinde în sine astfel de cuvinte sau astfel de observaţiuni a domnului Dr. Tincu, cari i se impută, şi cari servesc de basă a decisului de acusă. Fără de mine mai sûnt încă 8 martori.

Cuprinsul mărturisirei mele, chiar după tecstul decisului de acusă, e un motiv secundariu, şi fără ponderositate.

Nu pentru aceea e pus Dr. Tincu în stare de acusă, pentru că s'a abătut dela obiect, nici pentru că ar fi ţinut un discurs adresat mai mult simţemintelor decât raţiunei.

Motivarea asta e mai mult un incis secundariu, de prisos; sau ca o fereastră oarbă la o casă pentru simetriă.

De altmintrea eu nu am fost ascultat în limba românească, ci în limba maghiară: si aşa eu nu am întrebuinţat cuvêntul „raţiune", ci „értelem", adecă cumcă maioritatea poporului present nu a priceput toate dicţiunile şi cuvintele grăite în auḑul dênsului.

În fine, când am eu de a mărturisì adevĕrul ori înaintea oficiului, ori înaintea omului privat: fără privire la persoană, fie-mi amic, fie mi inimic — numai pentru onoarea şi onestitatea mea — nici adevĕrul nu îl retac, nu îl neg, nici minciună nu spun, nu mărturisesc.

Ioan Balomiri, m. p.,
judecătoriu reg. de tribunal in pensiune în Deva.

Cestiunea Dunărei.

Ḑiarele streine se întreceau care de care în a afirma, că cestiunea Dunărei va fi pusă de o camdată la o parte, şi aceasta ca urmare a nouĕi situaţiuni croate prin călĕtoria domnitoriului României şi a ministrului Ioan Brătianu pe la curţile din Viena şi Berlin. Această scire se pare a fi fost prea pripită. Sub datul 14 Octomvre a. c. un ḑiariu de frunte din Paris *le Temps* primesce o telegramă dela corespondentul sĕu din Londra, cu privire la cestiunea Dunărei. Această telegramă o reproduce şi comentează ḑiariul „Imparţialul" din Bucuresci.

Reproducem după numitul ḑiariu:

După informaţiuni autorisate, cabinetul din Viena s'ar preocupa de mijloacele, ce trebue sĕ ia, în unire cu puterile semnatare ale tratatului din Londra, pentru a tăia scurt la opunerile ce România urmează a face la esecutarea tratatului din Londra, în ceea ce privesce representarea atribuită Austro-Ungariei în comisiunea micstă a Dunărei de mijloc.

A fost vorba un minut de a procede la constituirea acestei comisiuni fără de România; s'ar fi pus sediul la Rusciuc în loc de Giurgiu. Odată ce aceasta s'ar fi făcut cabotagiul român pe ţĕrmii bulgari ar fi fost lovit de drepturi întru câtva proibitive, cari — în spiritul autorilor acestei propuneri — ar fi pus în posiţiune pe guvernul din Bucuresci sĕ reclame beneficiul egalităţii, stipulată în tratatul din Londra, în favoarea statelor ţĕrmurene representate în comisiunea micstă; prin urmare această reclamaţiune n'ar fi avut urmări pentru România decât cu condiţiunea de a da tratatului aderarea ce refusă.

Dar acest mijloc a fost recunoscut ca fiind puţin practic din punctul de vedere al scopului, ce era a se atinge, fără a mai ţinè seamă de greutăţile şi chiar de complicaţiile, la care ar da poate nascere aplicarea sa. În adevĕr, România fiind stăpână dela Rusciuc în jos, pe amêndouĕ ţĕrmurile Dunărei, a căror navigaţiune până la Braila este supusă la jurisdicţiunea comisiunei micste, ar putè usa de la acest punct înainte, în contra cabotagiului coţĕrmurenilor sĕi inferiori, de represalii, prin cari aceşti din urmă, şi mai cu seamă Austro-Ungaria, va avè totul de perdut. Din aceasta ar urma cel puţin o conflagraţiune de interese, ceea ce ar fi înlăturarea tuturor principiilor şi tratatelor, pe care se basează regimul convenţional al fluviclor internaţionale, şi puterile europene n'ar putè admite aceasta, cum nu pot consimţì asemenea ca partea cea mai esenţială a tratatului, ce au subsemnat la Londra sĕ rĕmână o literă moartă.

În această ordine de idei s'a întrebat la Viena dacă refusul României de a adera la tratatul dela Londra pentru partea, care privesce reglementarea liberei navigaţiuni pe Dunărea de mijloc, n'ar autoriza pe puteri, sĕ-i refuse dreptul de a mai lua parte în comisiunea europeană, care are dreptul de a face reglementele de navigaţiune pe partea superioară a Dunărei. Acestea s'au avut în vedere la Londra şi la Paris, şi toţi au fost în acord pentru a considera, că drepturile, în vîrtutea cărora România a fost admisă de tratatul dela Berlin a lua parte în comisiunea europeană sûnt deosebite de acelea în vîrtutea cărora a fost chiemată a face parte din comisiunea micstă; că ele nu afectă de loc drepturile Statelor ţĕrmurene representate prin această din urmă comisiune, şi prin urmare nu pot fi desfiinţate printr'un fapt independent de situaţiunea, din care ele decurg. Cei dela Viena ar fi recunoscut aceasta.

Pe de altă parte cestiunea n'a fost decât atinsă în convorbirile diplomatice şi numai în mod oficios. Cred totuşi a scì, că ea va fi probabil pusă, cel puţin pentru formă în comisiunea europeană care se va întrunì la 5 Noemvre viitor, în privinţa delegatului, care trebue sĕ represente această comisiune în comisiunea micstă. Acest delegat, trebuind sĕ fie luat dintre membrii comisiunei europene, pe rênd şi după ordinea alfabetică a puterilor, pe cari le representă, representantele Germaniei va fi chemat a îndeplinì acest mandat.

După cât se asigură, guvernul german ar fi de părere, că nu e loc de a face sĕ depindă numirea acestui delegat de consimţĕmêntul prealabil al României la întocmirea comisiunei micste. El ar crede, din contră, convenabil de a procede imediat la această numire, a da Statelor ţĕrmurene cu România o garanţie de firma otărîre a Europei de a realisa prescrierile tratatului dela Londra.

Germania, în unire cu Austro-Ungaria, se va gândì atunci la mĕsurile ce trebuesc luate, după împregiurări, pentru a asigura liberei navigaţii a „Statelor ţĕrmurene pe Dunărea de mijloc înlesnirile şi garanţiile cuprinse în stipulaţiunile tratatului din Londra.

Am reprodus întregul text al acestei depeşi fiind că ea are o mare însemnătate în împregiurările de astăḑi. Ea ne dovedesce câtă dreptate am avut, când ne-am îndoit de schimbarea favorabilă, ce se ḑicea, că se făcuse în intenţiunile Austro-Ungariei în privirea României.

„Le Temps" este un ḑiar, ale cărui informaţiuni merită în genere creḑĕmênt; mai ales corespondenţele sale asupra afacerilor austriace provin totdeauna din o sorginte semi-oficială.

Din conţinutul depeşei se vede lămurit, că cabinetele din Viena şi din Berlin n'au încetat un moment de a lucra pentru aplicarea şi esecutarea stipulaţiunilor tratatului din Londra, trecênd preste opunerea României.

Se scie de altă parte, că una din causele, cari în ochii oficioşilor nostri esplică întrarea României în sfera de acţiune a alianţei austro-germane, a fost perspectiva de a vedè cestiunea Dunărei cel puţin pusă în suspensiune. Chiar d. Maiorescu, primul susţiitor al acestei politice, a declarat prin ultimul sĕu articol apărut în „România Liberă", că apropierea României de politica austro-germană va avè de resultat punerea *ad acta* a cestiunei Dunărei.

Scirile, ce ne dă „le Temps" ne arată. că nici acest avantagiu, de altmintrelea foarte contestabil, guvernanţii nostri nu l'au putut obţine prin demersurile lor la Gastein şi la Viena.

Austro-Ungaria şi Germania n'au slăbit un singur minut acţiunea lor comună spre a impune României un regim fluvial contrariu intereselor sale celor mai vitale şi principiilor primordiale ale dreptului public european.

Căci, o repetăm, în nici un tratat internaţional nu se acoardă neriveranilor dreptul de a esercita o autoritate oare-care pe o parte a fluviului, ale cărui ţĕrmuri aparţin unei alte puteri.

Singura derogaţiune, care s'a făcut în timpii moderni dreptului ţĕrmurenilor de proprietate, a fost cea stabilită prin tratatul din Paris în privinţa Dunărei. Dar şi această derogaţiune a fost făcută în favoarea libertăţei fluviului sub controlul colectivităţei europene, ear nu în favoarea preponderanţei unei singuri puteri. Mai mult de cât atât: această derogaţiune se întindea, în ceea ce privesce libertatea de navigaţiune, pe toată lungimea Dunărei până la Donauwaerth. Prin urmare, nu numai Austria n'avea nici un drept de a esercita o preponderanţă pe Dunărea de mijloc şi de jos, dar Europa şi toţi ţĕrmurenii aveau dreptul de a beneficia de absolută libertate de navigaţiune pe tot cursul fluviului prin inima monarchiei Habsburgilor.

Principiile stabilite de regulamentul din Viena şi de convenţiunea din Mayenţa nu admit decât regulamentarea elaborată în comun de toţi interesaţii pentru usul apelor fluviilor, care este considerat cu drept cuvênt ca un fel de drept de servitute internaţională. Dar desfidem, sĕ ni se arete un singur tratat, o singură convenţiune sau act internaţional, prin care sĕ se stabilească pentru neriverani dreptul de a aplica reglemente în apele şi pe teritoriul riveranului.

Am ḑis adese-ori şi susţinem şi astăḑi, că în istoria dreptului internaţional s'a vĕḑut pretutindeni o autoritate legislativă comună dar nicăeri, nici odată o autoritate esecutivă comună.

Această din urmă autoritate, dacă s'ar constituì, mai ales fără consimţimêntul unui stat ţĕrmurean, ar fi negaţiunea cea mai vĕdită a principiului de suveranitate.

Cu toate încercările cele mai mesteşugite de a interpreta altfel principiele dreptului fluvial, Austro-Ungaria nu va putè eşi din următoarea dilemă:

Sau se stabilesce pe Dunărea de mijloc sistemul condominiului, adecă al dreptului strict al riveranilor şi în acest cas Austria nu are, ce căuta pe Dunărea româno bulgară; sau se va stabilì sistemul libertăţei fluviale, şi atunci earăşi statul austriac nu poate figura într'o comisiune cu caracter riveran decât în aceleaşi condiţiuni ca cele-lalte puteri. — Aceasta este şi mai adevĕrat pentru aplicarea şi esecutarea regulamentelor fluviale, care este un atribut inerent suveranităţei riveranilor.

Prin urmare, toate mijloacele mai mult sau mai puţin coercitive ce, după le Temps, s'ar întrebuinţa contra României, nu vor putè nici odată modifica ceea ce este bazat pe dreptul cel mai primordial şi cel mai bine definit întoate tratatele.

Varietăţi.

* (Cei cu musca pe căciulă) Ḑiarele maghiare din capitală publică transcriptul de urmărire poliţiană dat de consulatul român în contra unui Oreste Tantaria alias Yantraţa, născut în Ittaca (Grecia), care a defraudat dela un proprietar din satul Adjud din România, o sumă de 50,000 de franci — punênd drept titulă acestei publicaţiuni oficioase: „*Román tolvaj*" (lotru român), — cu toate că ar putè vedea Dlor, că cutarele nu e român, ci e grec. Ne vine curios a vedè atâta maliţiă şi simplitate din partea acelora, carii cu câteva coloane mai jos se ocupă cu scandaloasa defraudare a jurnalului „Függetlenség", a cărui redactor este Dl Iuliu Verhovay, unul dintre cei dintâiu maghiari Kossutiani, pentru care au făcut cândva atâtea demonstraţiuni de iubire şi stimă Dnii Unguri. Sĕ fi pus şi noi drept titula rêndurilor acestora „lotru maghiar"?!, nu căci nu sûntem şi nu voim sĕ fim aşa de ignoranţi, de a batjocorì o naţiune întreagă pentru infamia unui fiu al ei.

* (Catolicism şi naţionalism în Italia.) Peregrinagiul catolicilor mireni la papa, despre care ḑiarele catolice din lumea toată făcuseră atâta sgomot, a avut o tristă reuşită. Ḑeci şi sute de mii erau sĕ peregrineze la sfântul scaun, cum credeau papiştii, drept dovada cea mai eclatantă, că Italia cu toată starea ei de acum, unde a adus-o Victor Emanuel, este şi rĕmâne un stat „per eminentiam" catolic papist. Când colo abia se adunară din întreaga Italia vre-o 5000 de peregrini — aşa ḑice clerul —

În anul viitor are sĕ fie de altă parte aniversarea a 25 a uniunei italiane, — la a cărei deamnă serbare s'a pornit un alt plan de peregrinagiu — nu papist, ci naţional, care promite cu toată probabilitatea de acum a avè sutede mii de peregrini. —

Desamăgirea clericalilor poate sĕ fie deci cu atât mai mare, cu cât prin jurnalele lor umplură lumea cu aceea mângâere, ce le a mai rĕmas din trecut, că Italia e „*per eminentiam*" un stat catolic papist.

— Ei bine, ḑise Olga, poate s'a dus la vênătoarea domnilor acestora. Cine scie poate a fost baronul în persoană?...

— Vitejiile aceste nu sûnt pentru anii sĕi, ḑise cu afectaţiune un june, care bucuros ar fi făcut curte domnişoarei Olga.

— Şi pentru ce nu? replică ea.

— Eu nu ḑic, observă Larrson, că asemenea vitejii n'ar fi pentru anii sĕi, dară eu cred, că ele nu sûnt nici de cum după gustul sĕu. Eu n'am auḑit nici odată, că baronul sĕ fie vênat ursul după moda cea nouă, adecă fără scutul rociului din funii solide şi bine întinse.

— Cum, replică Margareta, d-voastră aţi vênat fără rociuri?

— După maniera muntenilor, rĕspunse maiorul, e maniera cea mai bună.

— Dară este foarte periculoasă!

— Pericul n'a fost astăḑi pentru noi, ci pentru amicul nostru, a cărui caftan din piele de ren o sĕ ţi-l arătăm mâne; modul, cum ghiarele ursului au făcut din felul acesta de chiras un fel de dantelă, îţi va proba altcum, că el a vĕḑut inimicul din apropiere. (Va urma)

www.digibuc.ro

* (Comunicaţiunea pe trenurile din România). Încasările din veniturile căilor ferate administrate de stat au fost în cursul lunei lui Septemvre de 2,203,940 lei, contra 2,075,077 în luna corespondentă din 1882. Totalul încasărilor în întregul trimestrului e de 5,574,609, contra 5,567,968 în trimestrul Iulie din 1882. Din încasări revine transportului persoanelor 2,262,129 lei, bagagelor 87,122, lei, mărfurilor 3,225,356 lei.

* *(Duel cu sfârşit tragic.)* În Dumineca trecută s'a întêmplat în pădurea oraşului, Timişoara, un duel între advocatul din Budapesta Dr. Iuliu Rosenberg şi contele Stefan Bathyányi, care s'a terminat cu moartea celui din urmă.

Despre decursul şi preludiul acestui duel cetim în ţiare următoarele:

Advocatul Rosenberg a făcut cunoscinţă în băile dela Marienbad cu domnişoara Ilona Schossberger. Tinerii s'au încredinţat fără scirea părinţilor, şi tot fără scirea lor i-a cununat un rabin din Galiţia.

Părinţii fetei se vede, că n'au prea consimţit, ca fata lor să fie nevasta unui advocat. Au făcut, ca fata să treacă la religiunea creştină, şi o au măritat a două oară după contele Bathyányi.

Aceasta a căḑut greu tinĕrului advocat, şi el a provocat pe conte la duel. După viaţă fericită de 5 ţile de căsătorie, pistolul lui Rosenberg lovesce pe contele Bathyányi în frunte, care la moment remâne mort.

Cu chipul acesta Madame Rosenberg — Batthyány a scăpat de procesul criminal pentru bigamie.

* Până acum probabilitatea cea mai mare de a lua în posesiune portofoliul dreptăţei este tot pentru d. N. Voinov.

* Incidentul dela Vulcan a întrat într'o fasă nouă. O comisie austro-română a fost numită pentru vidarea acestei neînţelegeri. Guvernul român a numit din partea sa pe d. prefect al judeţului Gorj şi pe d. preşedinte al consiliului acestui judeţ.

* Sgomotele privitoare la întrarea dlui M. Ferichides, la ministerul justiţiei, nu se confirmă. D-sa va pleca peste câte-va ţile la Paris pentru a relua direcţiunea ambasadei române de acolo.

Loterie.

Mercuri 24 Octomvre n. 1883.

Brünn: 5 11 31 30 41

Bursa de Viena şi Pesta.

Din 23 Octomvre n. 1883.

	Viena	*B-pesta*
Renta de aur ung. de 6%	119.60	119.35
Renta de aur ung. de 4%	86.80	86.80
Renta ung. de hârtie.	85.35	85.60
Împrumutul drumurilor de fer ung.	137.75	139.75
Datorie de credit austr	284.—	282.80
Acţiuni de stat austriacă în argint.	79.10	78.90
Scrisuri fonciari alo institutului „Albina“	—.—	100.80
100 marce nemţesci	58 80	58.80
Galbin	5.70	5.70
Napoleon	9.52	9.52
London (pe poliţa de trei luni)	120.—	119.95

Nr. 191. [578] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea staţiunei de învĕţătoriu la scoala gr. or. din comuna Sebeşul de sus, protopresbiteratul Avrigului, se escrie concurs cu termin până la 25 Octomvre a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post învĕţătoresc sûnt.

1. leafa ficsă din lada comunală 140 fl.

2. lemne pentru încălḑit, câte vor fi de lipsă.

3. cuartir liber în edificiul scoalei.

Doritorii de a ocupa această staţiune învĕţătorească vor aserne cursele lor la subscrisul oficiu protopresbiteral al Avrigului până la terminul susindicat instruate cu documentele prescrise în sensul legilor în vigoare.

Avrig, 9 Octomvre 1883.

În conţelegere cu comitetul parochial gr. or. din Sebeşul de sus.

Oficiul protopresbiteral al tractului Avrig.

Vasiliu Macsim m, p.,
adm. prot.

Nr. 212 [579] 1—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. română din Bodia, de clasa III, protopresbiteratul Ungurașului, în urma decisiunei consistoriale ddto 14 Iulie a. c. Nr. 2294 B. prin aceasta se escrie concurs cu termin de 30 ţile dela prima publicare în „Telegr. Rom.“

Emolumentele:

1. Casă parochială cu grădina de 1 jugĕr.

2. Porţiunea canonică, arĕtoriu şi fênaţ jug. 15, stângini 115.

3. Ţilele de lucru, dela toată casa câte una.

4. Venitul stolar îndatinat.

Toate acestea după calculul sinodului parochial, respective al comitetului concernent, aduc un venit de 319 fl. 55 cr. v. a.

Doritorii de a ocupa această parochie au de aşi subterne suplicele instruate amĕsurat regulamentului pentru parochii în terminul pus subscrisului oficiu protopresbiteral, şi concurenţii au voie de a cânta şi predica în intervalul ţilor de concurs.

În conţelegere cu comitetul parochial.

Fűzes Sânpetru, 11 Octomvre, 1883.

Oficiul protopresbiteral al tractului Ungurașului.

Petru Roşca m. p.,
protopresbiter.

Nr. 248. [566] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învĕţătoresci dela scoala poporală gr. or. din Câmpeni, instituită cu trei învĕţători, se deschide concurs pentru toate trei posturile, până la 24 Octomvre a. c. st. v.

Emolumentele sûnt:

câte 300 fl. pentru fie-care învĕţătoriu, care se plătesc în rate lunare anticipative, şi câte un orgiu de lemne; directorele va primì încă una remuneraţiune, de 50 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa aceste posturi au a'şi instruì cererile, conform legilor din vigoare cu următoarele documente şi anume:

1. că sûnt români de confesiunea gr. or.

2. că au absolvat cel puţin 4 clase gimnasiale.

3. că au absolvat cursul pedagogic ori teologic.

4. că posed atestatul de cualificaţiune prescris de statutul organic.

5. că au pracsă cel puţin de un an, ca învĕţătoriu şi în fine,

6. că au esamenul prescris de lege şi din limba maghiară.

Cererile astfel instruite sûnt de a se subscerne subscrisului oficiu protopresbiteral până la terminul mai sus indicat.

Comitetul parochial gr. or. din Câmpeni, din şedinţa ţinută la 7 Octomvre 1883. în conţelegere cu

Ioan Gall m. p.,
protop. ca adm.

Nr. 274. [580] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea staţiunei de capelan în parochia de clasa a III. Sibişani lîngă bĕtrânul şi neputinciosul paroch se escrie din nou concurs în înţelesul Venerabilului ordin consistorial din 22. Martie 1882 Nr. 727 B. cu termin de 30 de ţile dela prima publicare în „Telegr. Rom.“

Emolumentele împreunate cu această staţiune capelanală sûnt 200 fl. val. a.

Doritorii de a se aplica la această staţiune au sĕ'şi subştearnă suplicele instruite cu documente prescrise de legile în vigoare subsemnatului oficiu protopresbiteral până la terminul indicat.

Sebeş 1 Octomvre, 1883.

Oficiul protopresbiteral gr. or. în conţelegere cu comitetul parochial..

CONCURS.

Pentru staţiunea învĕţătorească împreunată cu cantoratul din comuna Păucea, protopresbiteratul Târnavei inferioare, se escrie prin aceasta concurs până în 20 Octomvre st. v. a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post sûnt:

a) Cuartir în casa închiriată pentru scoală.

b) 4 care de lemne, din cari sĕ se încălḑească şi scoala.

c) Un jugĕr de pământ.

d) Dela 80 familii câte o ferdelă de cucuruz à fl.=80 fl.

e) Dela 26 familii cu copii de scoală câte o ferdelă de cucuruz à 1 fl.

f) Ca cantor dela 26 familii câte o ferdelă de cucuruz à 1 fl.=26 fl., şi

g) Ca cantore terţialitatea din stolă circa 18 fl.

Cucuruzul se va plătì în 2 rate egale şi anume în 1 Februarie şi 15 August st. v.

Doritorii de a ocupa această staţiune au a se presenta în o Duminecă sau sĕrbătoare înainte de alegere spre a cânta în Biserică; ear' petiţiunile instruite conform legilor şi regulamentelor în vigoare a le aşterne la subsemnatul oficiu protopresbiteral până la terminul sus arĕtat.

Dela Oficiul protopresbiteral gr. or. al Târnavei inferioare.

Deag 29 Septemvre 1883.

Daniil de Tamaş m. p.
[563] 2—3 adm. prot.

Nr 255 [564] 1—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea următoarelor posturi învĕţătoresci în tractul Bistriţei se escrie prin aceasta concurs până la 30 Octobre a. c. st. v. şi anume.

a) în Blaşfalĕul inferior cu salariu anual de 100 fl. v. a.

b) în Simotelnic cu salariu anual de 135 de fl. v. a.,

Cererile instruite conform legilor vigente sûnt a se înainta la subsemnatul oficiu protopresbiteral până la terminul susindicat.

În conţelegere cu comitetele parochiale concerninte.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Bistriţei.

Borgo-Dioseni, 26 Septemvre 1883

Ioan Buzdug m. p.,
adm ppresb.

Nr. 229 [557] 3—3

CONCURS.

În urma încuviinţărei Prea venerabilului consistoriu archidiecesan din 2 Iunie a. c. Nr. 1508 B. se escrie prin aceasta concurs pentru postul de capelan înfiinţat lângă parochul Stefan Rus din Ida-mare, tractul protopresbiteral al Bistriţei, în termin de 30 ţile dela prima publicare în „Tel. Roman.“

Emolumentele împreunate cu acest post sûnt:

a) jumătate din porţiunea canonică şi anume 8 jugĕre de fênaţ;

b) venitele epitrachilului pe jumĕtate;

Doritorii de a ocupa acest post au de a'şi aserne suplicele lor instruate conform regulamentului congresual şi a statutului organic la subsemnatul oficiu protopresbiteral până la terminul sus indicat.

Borgo-Dioseni, 20 Sept., 1883.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Bistriţei în conţelegere cu comitetul parochial concerninte.

Ioan Buzdug m. p.,
adm. ppresb.

Nr. 361 [558] 3

CONCURS.

Ne concurênd nimenea, în urma concursului publicat pe basa resolutiunei Venerabilului consistoriu archidiecesan, dto 10 Februarie a. c. N. 155 B. la postul de paroch, în parochia vacantă de clasa a treia „Crăciunesci“ prin aceasta se escrie concurs nou, cu terminul de 30 ţile dela prima publicare în „Telegraf[ul] Român[esc]“.

Emolumentele împreunate cu acest post sûnt: oameni

1. Casă parochială cu grăd[ina de] legume.

2. Porţiune canonică;

3. Stola usuată.

Toate aceste emolumente co[nsem]tate în bani, dau suma de 339 fl.

Doritorii de a ocupa acest[ă] au de aşi trimite petiţiunile lor[a] struite în sensul statutului organ[ic] al regulamentului congresual p[e] parochii la subscrisul, până la tim[pul] susindicat

Brad, 14 Septembre 1883.

În conţelegere cu comitetul parochial.

Georgiu Părău m. p.,
adm. ppresbiterali

Nr. 4200 civ. 1883. [562] 3—3

Publicaţiune.

Tribunalul reg. din Elisabetopole aduce prin aceasta la cunoscinţă publică, că terminul de pertractare, în privinţa concesiunei comăsărei generale a hotarului Custelnic s'a prefipt pe ţiua de **26 Noemvre 1883 la oarele 10 a. m.** în locuinţa judelui comunal din Custelnic sub conducerea judelui reg. Gejza Káplány la care termin toţi locuitorii comunei se citează cu aceea, că părţile ce nu se vor presenta vor fi privite ca consimţind cu comasarea, şi că primul esemplar al petiţiunei îl pot afla la tribunalul reg. jos însĕmnat.

Din şedinţa tribunalului reg. din Elisabetopole ţinută la 24 Septemvre 1883.

Nr 3861 civ 1883 [577] 1—3

Publicaţiune.

Pentru facerea preparativelor în afacerea segregărei hotarului **„Balavásár“**, în special pentru regularea representaţiunei, alegerea inginerului şi preliminarea de spese se pune termin ţiua de **3 Decembre 1883. 10 oare înainte de ameadi** în comuna **Balavâsâr,** la casa judelui. Despre aceasta sûnt avisaţi toţi cei interesaţi, cu aceea observare, că absenţa lor nu va împedeca ţinerea pertractărei.

Elisabetopole, 30. Septembre, 1883.

Dela judele esmis de tribunal:

Kelemen m. p.,
jude esmis.

Redactor provisoriu: Mateiu Voileanu. Editura şi tiparul tipografiei archidiecesane.

www.digibuc.ro